

разговора, тя го освобождава и той малко по малко пакъ просвѣтва на небето, до като не се напълни.

Водата, билкитѣ и китката се прибиратъ и съ тѣхъ магьосницата прави своите обикновени магии.

УРОКИ .

Много е разпространено вѣрването, че има хора, дори и животни, чиито погледи омагьосватъ себеподобните чрезъ лошото си око. Това действие се нарича урочасване. Обикновено, като причина на тоя лошъ погледъ изтъкватъ или завистта или недоброжелателството къмъ чуждото добруване; но често злосторниятъ погледъ не зависи дори и отъ волята на причинителя му, а действува по силата на това му природно свойство. Подобенъ погледъ е присъщъ и на добри и на лоши хора, отъ които първите се теготятъ отъ него и се мѫчатъ да избѣгватъ злосторството му; има хора обаче, които си служатъ съ него доброволно и съ злосторна или користолюбива цель.

Действието на лошия погледъ се отразява прецедимно върху деца, но отъ него си пащатъ и възрастните, особено красавите или щастливите измежду тѣхъ. Сѫщото е и съ животните.

Най-примитивното средство за предотвратяване на урочасването е било и продължава още да бѫде плюнката. Обичая да се плюе на хубаво дете или младо добиче е добре извѣстенъ; плюенето се придружава още и съ произнасянето на следните думи: „да не му е уроки“.

Чесънътъ тоже играе голѣма роля противъ урочасването. За сѫщата целъ си служатъ съ амулети и муски. Момитѣ и невѣститѣ, за да не урочасватъ, особено когато сѫ прѣменени и укичени, отивайки на съборъ, хващатъ съ прѣсти ржакава на дрехата си, привличатъ го до предъ очите си и казватъ: „Който преброи преки дѣлги, той да ме урочаса“. Най-сетне нека отбележимъ и това, че за да не оручаса нѣкой, него не само че не трѣбва да го хвалятъ, но напротивъ, трѣбва да го изобразяватъ въ най-тѣмни черти, или да му прикачватъ грозни имена и епитети. На това вѣроятно се и дѣлжатъ нѣкои отъ несимпатичните собствени имена, като Черню, Грозю и др.